

Tess ani na vteřinu nezaváhala. Strčila láhve Dr. Peppera na polici, přistoupila ke své nejlepší kamarádce a pevně ji objala. Jak ji držela v náručí, cítila šampon VO5 a kokosový olej, kterým se Sonja začala nedávno mazat.

„Co se stalo? Kde máš řetízek?“ zeptala se Tess jemně.

„Já... sundala jsem si ho,“ vyrazila Sonja mezi dvěma vzlyky.

„Cože?“ Něco se přihodilo. Sonja ten náhrdelník nikdy neodkládala. Ten víkend v Brightonu se na něm skoro uškrtila, když se jí na autodromu v zábavním parku zachytil do bezpečnostního řetízku. Měla ho pořád na krku. V každé situaci, na kterou si Tess vzpomněla.

„Sundala jsem si ho,“ zopakovala Sonja, vykroutila se jí z náruče a hřbetem ruky si otřela oči.

„Ale proč?“ nechápala Tess. „Vím, že dřív, když jsme zašly do bižuterie, jsem ti radila, abys šperky střídala, ale byl to *ten* řetízek. Ten skoro zásnubní řetízek.“

Sonja smutně přikývla. „Já vím.“

„Takže...“

„Joey,“ oznámila Sonja s roztřesenými rty. „On...“

Tess se udělalo špatně. Joey byl Sonjin přítel přinejmenším milion let. Chodili spolu už předtím, než svět ovládlo Spotify. Jestli se mu něco stalo, pak její starosti s Tonym z Tinderu vyblednou víc než Edward Cullen.

„Řekl mi, že si chce dát pauzu.“

Ne. Ne, to není možné. Sonja a Joey nebyli svoji, dokonce ani oficiálně zasnoubení, ale byli ztělesněním ideálního páru. Tvořili dvě poloviny nádherného, rozesmátého, usměvavého celku. Tess byla možná rozhodnutá, že se už nikdy nezamiluje, ale Sonja s Joeym, ti představovali jistotu. Maják naděje ve světě, kde bylo všechno na jedno použití. Ani trochu nepřipomínali Tessinu sestru Rachel a jejího exmanžela, Nevěrníka Phila.

„Prý potřebuje trochu prostoru, a když jsem chtěla vědět, co to znamená, neodpověděl. Prohlásila jsem, že ne-

vadí, jestli se mnou už nechce chodit na kurzy společenského tance, protože mám stejně z jednoho kroku zánět šlachy, a on mi sdělil, že o tohle nejde.“ Nadechla se. „A tak jsem navrhla, že bysme mohl zkusit nějakou malou změnu – třeba neobědovat každou neděli v *Zizzi* – nebo bysme mohli, ehm, vyzkoušet nějaký nový polohy... v posteli... nebo i jinde a...“ Sonja polkla. „Od té doby mlčel. Neřekl jediný slovo. Dokonce ani když jsem se po odlehčení situace zmínila o Letním středověkém trhu.“

To, že Joey nemluvil o historické rekonstrukci bitvy, bylo stejné, jako by David Walliams nehrál hlupáka. Průšvih.

„A tak jsem řekla, co to Korfu?“ pokračovala Sonja. „Když jsem tu dovolenou zamluvila, byl nadšený. Vyjmenoval mi všechny druhy motýlů, který na tom ostrově žijou, a já jemu všechny řecký jídla, který končí na písmeno ‚a‘ a chci je ochutnat. Tolik jsem se tam těšila, jen my dva, budeme odpočívat, povídat si, mlčet, zkoušet... nový polohy.“

„Sonjo, co na to řekl?“

„Řekl...“ S namáhou se nadechla. „Řekl, že nepojede.“ Sonja znovu vzlykla. „Je to už příští týden, Tess. Peníze mi nevrátí a nemůžu tam jet sama a... pustit to z hlavy. Můj vztah! *Jediný* vztah, jaký jsem kdy měla, je... možná... v hajzlu.“ Povzdychla si. „Joey mi nezvedl telefon, ani neodpověděl na těch pětatřicet textovek, který jsem mu od včerejška poslala. Jo, spočítala jsem si je. Prostě nevím, co mám dělat,“ přiznala Sonja. „Poprvý v životě nevím, co mám dělat.“

Tess vzala kamarádku za ruku a povzbudivě ji stiskla. „To je dobrý.“ Nadechla se. „Protože všechno dobře dopadne.“

„Fakt?“

Nemohla ovlivnit, jak se Joey zachová, ale každopádně mohla pomoci. „Já vím, co s tím uděláme.“